

عنوان مقاله:

شناسایی راهکارهای پیشگیری از بروز سکوت سازمانی از منظر آموزه های نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های روانشناختی در مدیریت, دوره 3, شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

بهروز رضایی منش - دانشیارگروه مدیریت دولتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

علیرضا محمدی - دانشجوی دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

ارشیا خدایی - دانشجوی دکتری مدیریت رفتار سازمانی، موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سکوت سازمانی به معنای خودداری کارکنان از بیان نظرهای و مشارکت فعال و موثر در رفع مشکلات سازمان، پدیده ای مخرب و منفی در عملکرد کارکنان و کاهش بهره وری است که سازمان باید با اتخاذ راهکارها و اقدامات مناسب مانع از بروز آن شود. هدف این مقاله بیان راهکارهای مناسب برای پیشگیری از سکوت سازمانی با به کارگیری تعالیم و آموزه های نهج البلاغه است. این مقاله از نظر هدف، کاربردی و از حیث روش، آمیخته است که در دو مرحله کیفی و کمی انجام گرفته است. براساس نتایج بخش کیفی، سه عامل ویژگی های نامناسب مدیریتی، باورهای منفی کارکنان نسبت به مافوق، و بروز اختلال در تعاملات سازمانی، شناسایی و مولفه های هر یک نیز استخراج شد. سپس، نامه ۵۳ حضرت امیر (ع) در نهج البلاغه خطاب به مالک اشتر با روش تحلیل مضمون از نوع تحلیل قالب مضامین بررسی و تحلیل شد. در نتیجه، آموزه های مربوطه در قالب ۴۵ کد و ۳ مضمون اصلی استخراج شد. در مرحله کمی، به منظور شناسایی موثرترین آموزه ها و پلایش آن ها، ۴۵ آموزه به دست آمده با به کارگیری نظرات خبرگان و انجام دادن آزمون دوجمله ای به ۲۵ آموزه کاهش یافت و در نهایت، وزن هر یک از آموزه ها نیز با به کارگیری روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی بررسی و رتبه بندی شد.

کلمات کلیدی:

اختلال در تعاملات سازمانی، باورهای منفی کارکنان به مافوق، سکوت سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388191>

